

ZANGZAAD NIEUWS

Editie Winter 2020/2021

est. 1989

In deze bijzondere editie:

- **Persoonlijke bijdragen van koorleden: “Mijn coronajaar”**
- **Terugblik op 2020**
- **Komend jaar en verder**
- **Zangzaad in de Groninger Scheurkalender**

Gewoon doorgaan

Nou, dat was me een jaar.

Wie had gedacht dat na zo'n spetterend jubileumoptreden en zo'n volle agenda aan het begin van 2020, onze schuifdeurenavond begin maart ons laatste optreden van 2020 zou worden! Ondanks de stilte van de zang-agenda heeft ons koor echter niet stilgezeten. In deze wintereditie van het nieuwsbulletin vertellen verschillende koorleden hoe hun jaar is geweest. Ook nemen we u mee langs een aantal “achter-de-schermen” verhalen, zoals de zoektocht naar een nieuwe oefenlocatie.

Verder leidde een bestuurswissel er onder andere toe, dat uw favoriete homomannenkoor in mijn persoon een nieuwe voorzitter vond. Dit is dan ook de eerste editie van Zangzaad Nieuws die ik van een voorwoord mag voorzien. In dit nieuwe bestuur is Arjen secretaris en Fred penningmeester. Het nieuwe bestuur stond voor een aantal uitdagingen: hoe vinden wij manieren om te blijven repeteren? Hoe houden wij aandacht voor de gezellige samenhang van ons koor? Hoe houden wij onze blik op de toekomst gericht? Zowel Fred als Arjen nemen u in deze editie mee in een kijkje achter de schermen van het bestuur.

Natuurlijk krijgt deze pandemie ons koor er niet onder! Iedere veertien dagen is er op de woensdag een online ontmoeting, de ZangZaadZoom. Zodra het weer kan, zal Zangzaad weer gaan optreden. En in de agenda, die u traditiegetrouw op de achterkant van dit bulletin vindt, kijken we ook vooruit naar de toekomst.

Gewoon doorgaan!

Veel leesplezier,
Theo Wieldraaijer
Voorzitter

Hier had “Zangzaad in 2020” kunnen staan

Door: Arjen Peters

Ach 2020, weet u nog. Het begon allemaal zo mooi. Op 27 januari optreden in het toen net geopende Groninger Forum als voorprogramma voor de docu “Gay Chorus Deep South”. Op 12 en 14 februari twee cadeauconcertjes in respectievelijk het verzorgingshuis Zonnehuis in Zuidhorn en op de dialyseafdeling van het Martinizekenhuis, gevolgd op 7 maart door de Schuifdeurenavond in het Der Aa-theater met als thema “Zangzaad at the Proms (God save our queens)”.

Tja. Op 14 maart was het derde cadeauconcert bij de Oogvereniging in Haren... Gepland. Het coronavirus was inmiddels aan een forse opmars bezig. Uit voorzorg hadden we daarom dit concert “maar even naar later” verschoven. Tenslotte stonden we ook al ingeschreven voor 18 april met twee optredens in de kerk van Winsum in het kader van de kerkconcerten in de provincie Groningen. En op 3 mei deelname voor wie wilde aan een koor uit de opera “Samson et Dalila” van Camille Saint-Saëns. En op 30 mei deelname aan het festival Tutti van Nederlandse roze koren in 's Gravenhage. En op 19 juni een gezamenlijk optreden met de leerlingen van ROC Noorderpoort bij hun jaarafsluitingsfeest. En op 20 juni het voorprogramma van het internationale Ruiten Der Aa-concert in Vlagtwedde van Klaas Spekken. En op 28 juni een uitnodiging voor optreden in het verpleeghuis Hof van Sloten in Amsterdam Slotervaart. En op 13 december een midwinterconcert in het Der Aa-theater. En...

Nu, negen maanden later, blijkt er van deze droomagenda helemaal niks terecht te zijn gekomen. Wat eerst naar 2021 was verschoven, wordt soms op z'n vroegst pas voor 2022 beoogd. Onze repetitieruimte in De Witte Schuit hebben we na het zomerreces vanwege onvoldoende ventilatie verlaten. Na een poging in buurtcentrum De Schakel, waar de ventilatie evenmin aan de nieuwe eisen bleek te voldoen, hadden we een veilige oplossing in het Gerard Sampon Huis gevonden. Hadden, want kort nadien werd elke vorm van niet-professioneel koorzingen verboden. Het heeft ons tenminste wel als onderdak voor de algemene ledenvergadering begin december gediend. En nu is het afwachten wat vaccinatie in 2021 zal brengen. Ik hoef het niemand uit te leggen maar ongelooflijk toch hoe zo'n klein virusje de hele wereld op z'n kop zet. Zelfs Zangzaad.

Lieve mensen,

En dan is nu het moment gekomen dat ik toch echt een stukje moet schrijven over 2020 en hoe ik dat heb beleefd.

Hahahaha, wat een lachtertje.

Begin 2020 is het voor mij precies één jaar geleden dat ik 2 donorlongen heb ontvangen. Hiervoor mijn grote dank aan de donor en zijn/haar familie (dat zouden meer mensen moeten doen).

Na een jaar van revalideren, proberen de nachtmerries de baas te worden, een draai vinden in mijn leven en nog veel meer van deze oneliners; ging ik hoopvol van start. Het eerste weekend van maart was ik nog een lang weekend in Antwerpen. Het leven begon voor mij opnieuw. Niet wetende dat dit voorlopig het dan ook was. Ik kwam thuis en bouwvakkers waren net begonnen onze badkamer te slopen. Drie dagen later ging alles op slot, zelfs de horeca, iets wat niemand in januari 2020 nog voor mogelijk hield.

In de zomer zijn Hans en ik nog twee weken in Duitsland op vakantie geweest. Zeker niet verder weg als één dag rijden van Groningen. Je kon maar niet weten. Grenzen binnen Europa konden toch zomaar weer dicht gaan. Helemaal nieuw voor de jonge generatie in Europa. Nu zitten we weer midden in een crisis en kunnen we geen kant op.

Wat het ons gebracht heeft daar is ook al veel over geschreven. Vooral meer aandacht voor de mensen om ons heen. En dat we toch vooral zoveel mogelijk van het leven moeten genieten. Het kan zomaar afgelopen zijn. Met die gedachte heb ik 8 jaar geleefd, en voor mij zal dat ook zo blijven. Wel of geen Corona.

Dus mensen maak er wat van; Hoe slecht het er ook voor staat. Vandaag de laatste dag van 2020, nog even op de valreep. Maak er wat moois van in de toekomst. En ik wens iedereen een goed en gezond 2021.

Foto: Jan Mulders, de schrijver van deze bijdrage, vierde recent zijn 25-jarig jubileum. Tijdens de Algemene Ledenvergadering van begin december werd hij in het zonnetje gezet.

Zangzaad On the Move

Door: Fred Blaauw

Het lijkt alweer een eeuwigheid geleden.

We hadden net een vrolijke en druk bezochte

schuifdeuren avond achter de rug toen we

op woensdagavond een doorloop deden van ons komende kadoconcert voor de

OOGvereniging. Niemand van ons voorzag dat dit voorlopig onze laatste repetitie zou zijn.

Het optreden voor de OOGvereniging werd na de persconferentie van 12 maart afgeblazen.

In het daaropvolgend weekend sloot onze vertrouwde repetitie locatie “De Witte Schuit” de deur en stopten onze repetities.

Op 1 juni volgde een versoepeling van de maatregelen en konden we weer terecht bij de Witte Schuit. Inmiddels waren er verontrustende berichten geweest over besmettingen bij koren. Koorzang binnen in een afgesloten ruimte leek risico met zich mee te brengen.

Buiten zingen bleek na overleg met de GGD wel een optie. Dat lukte dan ook prima bij de Witte Schuit op een binnenplaats achter het gebouw. We zijn voorzichtig gestart met kleine groepjes van 4 waarbij we natuurlijk de 1,5 meter in acht namen. Later bleek het ook goed mogelijk om met het halve koor een repetitie te doen.

In juli kwamen richtlijnen van het RIVM voor koorzang. In verband met mogelijk risico van verspreiding van het virus door aerosolen diende de ventilatie van de repetitieruimte aan de nieuwste bouwrichtlijnen te voldoen. Helaas viel daardoor het binnen repeteren bij de Witte Schuit af. Buiten lukte het eerst nog wel maar in september werd het steeds vroeger donker en de weersomstandigheden werkten ook niet mee. We waren al op zoek naar andere ruimte en hadden diverse locaties benaderd en bekeken. Vele hiervan bleken niet aan de nieuwe eisen te voldoen, waren niet beschikbaar op de woensdagavond of waren veel te duur voor ons. We kwamen uiteindelijk uit op een oude bekende, bij Wijkcentrum De Schakel. Daar hadden we in 2005 al eens een concert gehouden. Hier was een grote zaal met veel kubieke meters ruimte. Dat laatste was van belang in verband met de kans op besmetting via aerosolen. Helaas bleek het ventilatiesysteem niet meer in gebruik te zijn maar volgens een rekentool voor koorzang zouden we door de grootte van de ruimte wel 35 minuten met het hele koor kunnen zingen. Dat hebben we ook één keer gedaan maar toen kwamen nieuwe beperkingen voor de horeca en sloot ook De Schakel.

Begin oktober waren we dus dakloos en weer op zoek naar een andere ruimte. Als laatste op ons lijstje met mogelijke locaties stond nog het Gerard Sampon Huis bij de drafbaan. Bij het bellen bleek hier op de woensdag nog ruimte beschikbaar te zijn. Deze zaal bleek ook voorzien van een up-to-date ventilatiesysteem. Dat laatste gaf de doorslag en op 7 oktober hadden we onze eerste repetitie in dit nieuwe onderkomen. Op 13 oktober volgde weer een persconferentie van de premier en kwamen er strengere regels, horeca gesloten en een oproep om de sociale contacten zoveel mogelijk te beperken. Bij onze repetitie de dag daarna besloten we zelf in de geest van deze oproep voorlopig te stoppen met het samen zingen.

Wij wachten nu op betere tijden. Op dit moment zitten we in lockdown en ligt er ook nog een dringend advies van het RIVM voor amateurkoren om niet samen te zingen zolang we niet terug zijn naar het niveau "waakzaam". Met het beschikbaar komen van vaccins en het lengen van de dagen gloort er zeker licht aan de horizon.

Mijn coronajaar: lege avonden

Door: Klaas Helfrich

Toen in het voorjaar de intelligente lockdown werd afgekondigd, had ik nog diverse kaarten voor het de schouwburg en de Oosterpoort in het verschiet. Daar kwam dus niets meer van terecht. Een enkele voorstelling werd eerst nog doorgeschoven van eind maart naar half mei, maar uiteindelijk werd alles afgelast. Daardoor werden de avonden leeg: geen koor, geen theater en nauwelijks bezoek. In juni viel er geen theatergids voor het nieuwe seizoen op de mat, zodat ook het volgende theaterjaar leeg zal blijven. Meer nog dan alleen de voorstelling mis ik daarbij ook het gezellige avondje uit met vrienden. Na de voorstelling nog even bijkletsen met een wijntje. In oktober hebben Geert en ik één concert meegemaakt in de Lutherse kerk: in coronasetting met 30 toehoorders, geen pauze en geen drank na afloop. Puur de mooie muziek van Pergolesi's Stabat mater. De lege avonden zijn nog altijd niet gevuld, hopelijk brengt 2021 daar weer verandering in en kunnen we als koorleden weer samen zingen en niet zoals nu alleen onder de douche.

Er zou nog
wel een
zangrijke
bij
kunnen

Marinus is al zeventien jaar eerste tenor bij homonieuw Zangzand. Een koer waar – om de website te citeren – ‘de herenliefde als rode draad door het repertoire stroomt’. Dus gaat op de vaste zondagavond na een doodsdiado-opwarmende, al rap het vierstemmige lied ik hou van spijkennende mannevuuuuuuhhh! als een warme deken over het republikein van De Witte Schuit. ‘We repeteren nu voor de schuldlozenavond met als thema de Godel van Smaraght, doen we veel Jansko Grillich-jazzmuziek. En eind dit jaar vieren we ons 30-jarig jubileum. Ik ben ook actief in de PC, de Performance Commissie. Daar denken we nu over choreografie, over de kleding, het is meer dan alleenzingen! De goede ideeën worden vaak tijdens de ‘derde held’ HH bedacht, het barmen ná hetzingen. Een onderdeel dat wegens ‘te gezellig’ nogal eens uitlooft. En er zou nog wel een zingende juf kunnen.’ We zijn nu met 17 maar ooit waren we met 43. Als er nu een ziek is en eerste op vakantie, moeten we van vier naar driestemmig.’

TEXT & FOTO VAN DIRK VAN DER BURG

Op woensdagavond sijpelen de muzieknoten uit het rehetrieloekaal. Foto: J. van der Burg

überall im Leben

Marinus Everts (54)
Groningen

door:
Marinus Everts

Naar aanleiding van een interview dat ik gegeven heb in de Volkskrant over het jubileumjaar van Zangzaad heeft Justine Janssen een portret van mij gemaakt van de foto die toen is gemaakt.

Ik voelde mij zeer vereerd dat ze dat heeft gedaan en heb haar natuurlijk hartelijk bedankt.

Justine schreef:

“Marinus zijn artikel in de Volkskrant nodigde me uit om hem te schilderen. Mooie kop heeft hij daarvoor. Zou je hem dit mailtje door willen sturen. Bij voorbaat dank en voor jullie veel zangplezier.

Groetjes uit Brabant.”

Groninger Scheurkalender

Door: Arjen Peters

Voor de derde keer heeft Zangzaad meegedaan aan de oproep van de Groninger Scheurkalender en voor de derde keer is onze inzending geselecteerd! Je vindt ons op het weekeinde van 9 en 10 oktober. De foto is van Lieve, het vriendinnetje van Meeuwis Rebel, de zoon van onze dirigent Esther van Dijk. Het plaatje is genomen op 26 mei 2019 bij ons optreden in de kerk van Marum, een idee van voormalig bestuurslid Otto Dallinga. "Homomannenkoor Zangzaad houdt hem overeind" is waaraan onze voorzitter Theo Wieldraaijer telkens denkt. Onze penningmeester Fred Blaauw heeft op tijd eraan herinnerd dat we iets op moesten sturen. En ikzelf heb op de knop "zenden" gedrukt. In de allereerste uitgave van de Groninger Scheurkalender in 2016 hebben we met Guster Nog meegedaan. En twee jaar later stonden we er weer in met Zummeroavond. Heel passend dus met onze beide nummers in het Grunns.

Het burgerinitiatief De Groninger Scheurkalender is in 2015 door een paar Groningers opgericht om iedereen de kans te geven zijn of haar aangrijpendste indruk van onze bevend mooie provincie met anderen te delen. Elke dag een nieuwe hartverscheurend mooie inzending.

*Ook in 2021 staat
Zangzaad weer in
de Groninger
Scheurkalender*

Door: Arjen Peters

Op de dag van de eerste lockdown, op 16 maart 2020 rondde ik mij opleiding tot psychiater af. Een voorteken? Ik ben sindsdien namelijk niet meer mezelf en leef in een andere werkelijkheid.

In plaats van zingen probeer ik op een ukulele te spelen. En als de burens hun kersverse Kakofonix even genoeg hebben gehoord, gaat 'ie als Dolle Viking in een bootje roeien.

Mijn Corona-jaar

Door: Jan Robert van 't Hag

Het jaar 2020 leek in eerste instantie een normaal koorjaar te worden, tot en met 4 maart staat er bijna elke woensdag 'ZZ' (zangzaad) in mijn agenda. Tot 15 maart, toen werd alles anders. Nederland ging in 'intelligente' lockdown, dus geen repetities meer elke woensdag. De eerste weken viel het me niet zo op, ik werd emotioneel teveel in beslag genomen door het overlijden van mijn moeder en alle besommeringen die daarmee gepaard gaan. Maar daarna begon ik het zingen toch wel te missen: lekker zingen is toch een prettige uitlaatklep. Ook andere zaken die het leven veraangenaamen kwamen stil te liggen: niet meer naar de film in het Forum, geen live-muziek meer in Groningen en Utrecht. Ik merkte bij mezelf toch een toenemend chagrijn en een iets korter lontje. Vanaf 19 augustus mochten we bij toerbeurt, dus niet elke woensdag, per stemgroep weer bij elkaar komen om op anderhalve meter afstand van elkaar te zingen, buiten op een binnenplaats achter De Witte Schuit. Niet echt een succes, maar beter dan niets. Toen het te donker werd was dat ook snel afgelopen. Daarna nog wat geïmproviseerd op diverse locaties, en vanaf 15 december dus een tweede lockdown. Laten we hopen dat we in het nieuwe jaar weer langzamerhand van start kunnen gaan en op een normale manier weer samen kunnen zingen.

Hopelijk tot dan.

Geert de Breucker
demonstreert hoe men
thuis corona-proof
repeteert! 't Zingt wel
wat ongemakkelijk zo...

Mijn Coronajaar

Door: Martin van der Ark

Wat een bijzonder jaar. Voor iedereen trouwens. Voor mij stond het jaar in het teken van verhuizingen en (onder meer) de terugkeer naar Zangzaad.

Na het zien van het jubileumconcert eind 2019 kreeg ik het weer te pakken en heb ik mij aangemeld bij Zangzaad. Op dat moment woonde ik net een jaar in een rijtjeshuis in Kommerzijl. Na dat jaar was ik tot de conclusie gekomen dat ik in de stad toch beter op mijn plaats ben dan in een dorp. Ik heb mij in januari 2020 dan ook ingeschreven voor een huisje in het Pelstergasthuis. De verwachting was dat het wel enkele jaren zou duren voordat ik aan de beurt zou zijn. Daar wou ik niet op wachten, heb mijn huis in Kommerzijl verkocht en heb een flat gehuurd aan de Steenhouwerskade. Dat vond plaats half maart. Aan het begin van de eerste lockdown was ik druk bezig met opknappen en verhuizen. Nadat het stof van de verhuizing was gedaald, zat ik dus thuis in lockdown en verplicht thuis werken. Dat viel mij behoorlijk zwaar. Gelukkig zat ik niet meer in Kommerzijl, dat was mij waarschijnlijk nog veel zwaarder gevallen. Gelukkig hebben we vlak voor de zomer, zo goed en zo kwaad als het kon, weer kunnen repeteren. Het voelde als een warm bad om weer helemaal terug te zijn bij Zangzaad. Helaas, na de zomer werd het steeds moeilijker om nog veilig te repeteren en volgde weer een lockdown. En wie schetst mijn verbazing; ik werd gebeld door het Pelstergasthuis.

Om een lang verhaal kort te maken; het is nog een leuk huisje ook. Dus tweede Lockdown, tweede verhuizing. Ik hoop niet dat dat een patroon gaat worden ... ☺

AGENDA

Najaar 2021

Zangzaad's beroemde Schuifdeurenavond

2022

Rozenkorenfestival Tutti in Den Haag

2023

Various Voices in Bologna

PRAKTISCHE INFORMATIE

Homomannenkoor Zangzaad oefent even niet live. Zodra dat weer kan, oefenen we weer iedere woensdagavond van 20.00 - 22.00 in de bovenzaal van het Gerard Sampon Huis aan de Concourslaan 10 in Stad.

Website: www.zangzaad.info

Voor boekingen mail naar
secretaris@zangzaad.info

Wilt u Zangzaad financieel steunen?

Vanaf 10 euro per jaar bent u al vriend/in (donateur/e) van ons koor. U krijgt dan tweemaal per jaar Zangzaad Nieuws in uw mailbox of brievenbus. Bovendien krijgt u korting op kaartjes voor Zangzaad's eigen concerten! U kunt zich aanmelden door een emailtje te sturen naar penningmeester@zangzaad.info

Ook eenmalige donaties zijn van harte welkom:
NL10INGB0000151548
t.n.v. Homomannenkoor Zangzaad

@zangzaad4u

